

LBRIS

We know
books

Cele mai frumoase
mituri și
legende

Traducere din engleză de Medeea Neguțescu

Repovestite de Stefania Leonardi Hartley

Cuprins

- 6 Legenda Atlantidei
- 12 Cele șapte stele
- 16 Cú Chulainn și vrăjitoarea Mal
- 22 Legenda vânturilor
- 28 Orfeu și Euridice
- 34 De ce este cioara neagră
- 38 Șarpele cu pene
- 46 Guingamor și mistrețul alb
- 52 Povestea liliacului
- 56 Aventurile neînfricategi Mulan
- 64 Thor și giganții de gheață
- 72 Orochi și Susanoo
- 78 Apollo și Daphne
- 84 Legenda porumbului
- 90 Yin și Yang
- 96 Siegfried și dragonul
- 104 Durga și Mahishasura
- 110 Regele păsărilor
- 116 Mitul țesătoarei Arachne
- 120 Băiatul de Aur

LBRIS

We know
books

Legenda Atlantidei

O poveste din mitologia greacă

Ilustrații de Elisa Bellotti

Într-o zi, tânărul Aristotel se plimba cu profesorul său, Platon, pe străzile din Atena, în Grecia antică.

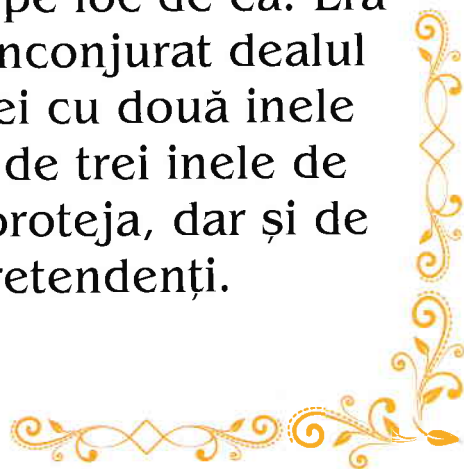
„Te rog, mai spune-mi încă o dată povestea Atlantidei”, l-a implorat el. „Bine, dar va trebui să-mi spui ceea ce ai învățat din această poveste.” Băiatul a zâmbit și a răspuns: „Am înțeles!”, așa că Platon a continuat:

„Demult, la porțile Mării Mediterane...” „Dincolo de Coloanele lui Hercule!” l-a întrerupt elevul său. „Corect, băiete! După cum spuneam, dincolo de Coloanele lui Hercule se afla o insulă la fel de mare cât toată

Libia și Asia Mică împreună, bogată în lemn și pietre prețioase.

Apartinea lui Poseidon, zeul mării, și era locuită de oameni pașnici și fericiți care nu duceau lipsă de nimic.

Printre ei se afla o fată frumoasă care se numea Cleito. De îndată ce a zărit-o, Poseidon s-a îndrăgostit pe loc de ea. Era atât de gelos, încât a înconjurat dealul unde se afla locuința ei cu două inele de pământ despărțite de trei inele de apă, cu scopul de a o proteja, dar și de a îndepărta alți pretendenți.

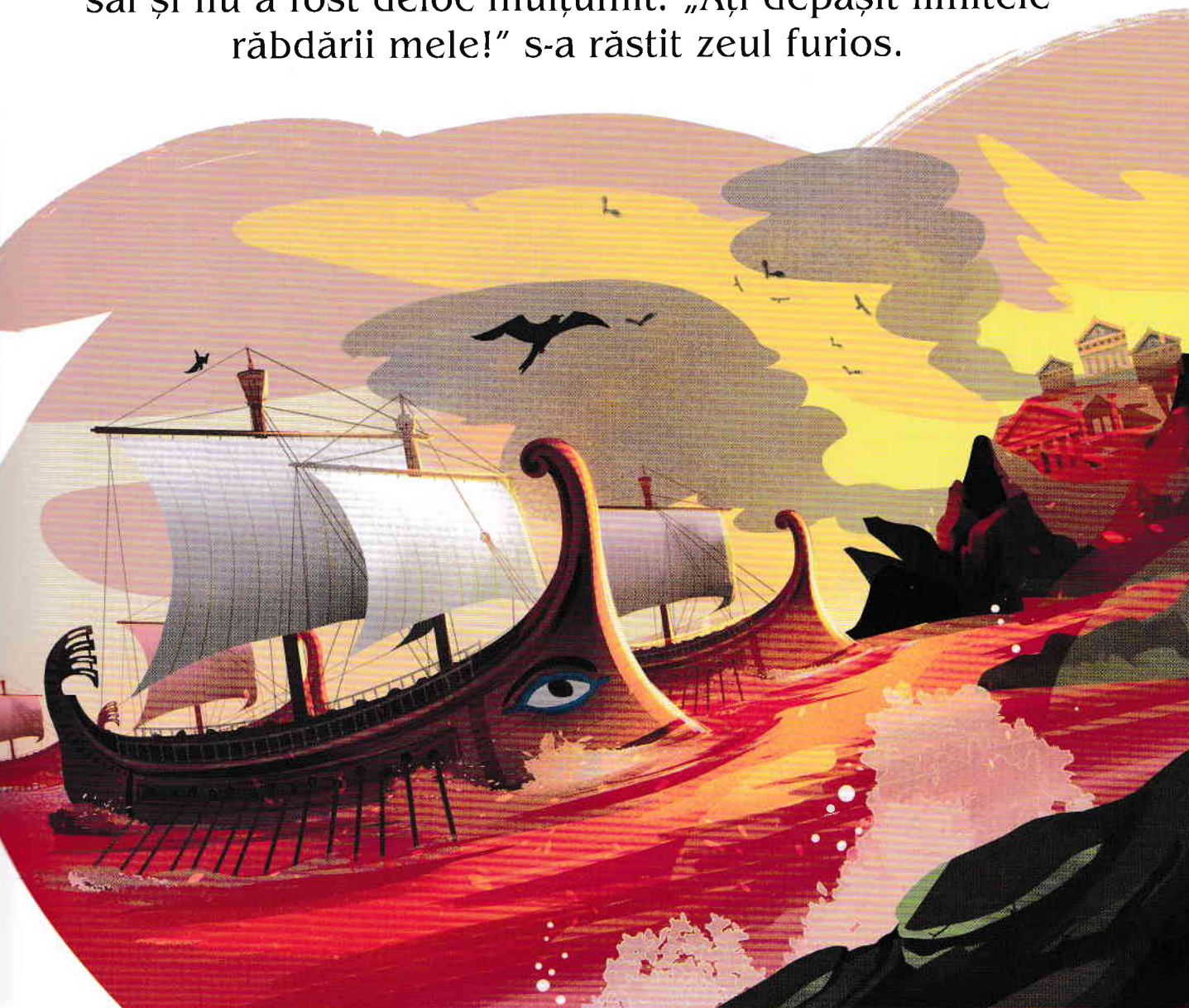
În cele din urmă, zeul și iubita sa, Cleito, s-au căsătorit și au avut zece copii. Poseidon a oferit fiecăruia câte o porțiune din insulă, iar fiul cel mai mare, Atlas, a fost numit regele tuturor. Din acest motiv, începând de atunci, insula s-a numit Atlantida.

La început, fiii lui Poseidon au condus cu înțelepciune Atlantida și au fost vremuri fericite pentru ei, dar, odată cu trecerea timpului, lucrurile s-au schimbat. Puterea și prosperitatea i-au transformat pe locuitorii Atlantidei. Aceștia au devenit aroganți și au început să străbată oceanul cu bărcile lor rapide, ca și când ar fi fost proprietatea lor, și i-au numit „Atlantic”, în onoarea regelui Atlas. Se purtau așa de parcă le aparținea lumea întreagă și, pentru că insula lor mică nu le mai era de ajuns, au început să atace alte orașe și popoare, din Egipt până în Italia.

Curând, au creat un imperiu imens care includea teritorii vaste din Africa și Europa.

Orbiți de lăcomie, conducătorii Atlantidei au pus ochii pe Atena, care era considerat cel mai puternic și mai bogat oraș din Grecia. Dar locuitorii Atenei le-au dat de furcă, luptând cu vitejie și hotărâre.

După mai multe bătălii, locuitorii Atlantidei erau gata să-i învingă pe atenieni, dar aceștia i-au cerut ajutor lui Poseidon, zeul mării: „Poseidon, apăra-ne de dușmani!” Strigătul disperat al atenienilor nevinovați a ajuns până în regatul lui Poseidon aflat în adâncurile mării. Acesta a văzut ce fac urmașii săi și nu a fost deloc mulțumit. „Ați depășit limitele răbdării mele!” s-a răstit zeul furios.

A așteptat până când toate vasele încărcate de pradă s-au întors în *Atlantida*, apoi a început să zguduie pământul și să agite apele mării cu tridentul său.

Drept urmare, a avut loc un cutremur teribil, care a aruncat *Atlantida* pe fundul oceanului pentru totdeauna. În decurs de o zi și o noapte, cea mai mare putere a lumii a dispărut în neant.

„Acum spune-mi, băiete,
ce ai învățat din această
poveste?”

Fără să ezite, Aristotelul
a răspuns:

„Orgolioși și răi din fire,
uitând virtuți, de rău cuprinși,
crezându-ne stăpânii lumii,
ne vom trezi printre învinși.”

Cele șapte stele

O legendă sud-americană

Ilustrații de Francesca De Luca

Un fermier și soția sa aveau șapte copii, dar erau foarte săraci. Deoarece nu mai plouase de luni întregi, iar grâul încetase să mai crească, aceștia nu știau cu ce să-și mai hrănească copiii. „Mamă, ne e foame!” s-au plâns frații, când femeia le-a pus pe masă o mână de boabe prăjite pe care trebuiau să le împartă între ei. Ea le-a răspuns:

„Când cerul s-a-ndura să plouă,
Noi vom gusta din pâinea nouă.”

Într-o noapte, copiii s-au dus la culcare cu burțile atât de goale, încât nu au putut dormi deloc din cauză că le bolboroseau mațele.

Fratele mai mare a venit cu o idee:

„Să prindem pești sau să vânăm,
Cu mâna-n sân să nu mai stăm!”

Ceilalți au răspuns plini de entuziasm:

„Iepuri, pești, pasăre dulce,
Mamei, tatei le vom duce!”

Fără să-și trezească părinții, copiii s-au strecurat afară din colibă și au intrat în pădure. În timp ce mergeau, au văzut o pasăre frumoasă pe o pajiște. Avea aripi largi cu pene albastre acoperite de pete aurii, și era atât de mare, încât s-ar fi putut hrăni din ea, cu ușurință, întreaga familie.

Deodată, fratele cel mai mare a aruncat o plasă asupra creaturii și i-a îndemnat pe ceilalți: „Țineți-o bine, n-o lăsați să scape!”

Au ținut atât de strâns plasa încât, atunci când pasărea a început să bată din aripi și să se înalțe, cei șapte frați, agățați de plasă, au zburat împreună cu ea. S-au ridicat din ce în ce mai sus, până la stele, care erau așezate în jurul unei mese mari.

„Luați loc și mâncați cu noi”, i-au invitat stelele. Copiii nu au așteptat să fie rugați de două ori și s-au ghiftuit cu bunătățile de pe masă cu multă poftă.

Au stat pe cer toată noaptea și au strălucit precum șapte stele minunate.

În ziua următoare, când a sosit timpul să se întoarcă acasă, copiii au implorat norii: „Va rugăm frumos, trimiteți o parte din ploaia voastră pe pământ.” „Poftim, luați-o!” au răspuns norii.

Copiii s-au cățarat pe nori și s-au
întors pe pământ.

În timp ce coborau, picături mici de
ploaie cădeau pe câmpuri și, de atunci,
nu a mai fost niciodată secetă, iar
pământul a oferit mereu roade
din abundență.

